

BR COR GROENENDIJK

geboren te Bodegraven op 8 september 1931
overleden te Geldrop
op 25 juni 2017

Br. Cor Groenendijk werd geboren als zoon van Marius Groenendijk en Elisabeth Rutten in Bodegraven op 8 september 1931.

Na ongeveer een jaar juvenaat ging hij begin juni 1949 naar het noviciaat om op 8 september het kloosterkleed te ontvangen en de naam br. Radbout Maria.

Na zijn professie op 8 september 1951 vertrok hij naar Heiloo en begon daar de opleiding ziekenverpleging B, die hij afrondde op Voorburg in Vught. Vervolgens haalde hij ziekenverpleging A, deed een twee jaar durende stafcursus B in Nijmegen en de hogere school voor verpleging, eveneens in Nijmegen.

Naast belangrijke functies op Voorburg in Vught en in het toenmalige Binnenziekenhuis van Eindhoven was hij 2½ jaar directeur van huize Overdonk in Dongen en ruim 5 jaar directeur van de Wilgenhof in Eindhoven.

Van 1998 tot en met 2004 was hij lid van het algemeen bestuur.

Hij was een van de personen die vele reizen naar Lourdes organiseerde namens het VGZ.

10 jaar was hij bestuurslid van Zuiderhout in Teteringen.

Ook was hij actief op liturgisch gebied, o.a. in de H. Hartkerk in Vught en als koster op diverse plaatsen.

Br. Cor woonde in Heiloo, Oisterwijk, Dongen, Vught, Nijmegen, Eindhoven, Oostakker en 's-Hertogenbosch. In Dongen, Oostakker en Den-Bosch was hij overste.

Wij kunnen Br. Cor omschrijven als een echte religieus en een hardwerkende man.

Hij was punctueel, accuraat en bedreven in zijn werk. Hij verlangde dat ook van de ander.

Als overste van het convent Glorieux in Dongen, met een afdeling voor oude en hulpbehoevende broeders, zag hij dat de zorg voor zijn broeders niet meer door eigen medebroeders gegeven kon worden en dat die zorg overgenomen moest worden door niet religieuze medewerkers. Hij wilde dat de zorg voor zijn medebroeders optimaal zou zijn. Hij deed alles voor de broeders die niets tekort mochten komen, zeker niet qua zorg.

Voor de medewerkers deed hij alles, maar als ze met een eigen initiatief kwamen dat hem niet direct aanstond liet hij dat duidelijk merken. Een directe samenwerking met hem maakte sommigen medewerkers nerveus terwijl zij in de gewone omgang graag met hem te doen hadden.

Br. Cor wilde best met de veranderde tijd meegaan maar hij moest er wel zijn tijd over kunnen doen. Hij moest zichzelf eerst overtuigen en nam niet zomaar iets van een ander aan.

Bij jubilea of andere gebeurtenissen in Dongen hadden de broeders van de "buitenhuizen" (huizen buiten Dongen) soms schrik om er naar toe te gaan. Zij waren bang dat Br. Cor hen zou overhalen in Dongen te komen wonen.

Br. Cor werd in den Bosch getroffen door een fatale ziekte. Dat maakte hem afhankelijk van zijn omgeving. Maar Br. Cor wilde zijn eigen regie houden en accepteerde in eerste instantie geen directe hulp. Hij vocht tot het uiterste voor zelfredzaamheid en zelfstandigheid. Bij het afnemen van zijn krachten kreeg hij veel steun van zijn medebroeders met name Br. Cor van Rooij en van zijn broer Ton. Zij hebben heel veel betekend in de laatste maanden dat hij in den Bosch woonde.

Het moment kwam dat hij niet langer in Den Bosch kon blijven wonen. Dat ging niet meer! de zorg werd steeds complexer en hij gaf zelf aan naar Eindhoven te willen verhuizen. De verhuizing verliep zonder problemen maar eenmaal op Depoorter werd hij wat achterdochtig en wist niets meer van zijn verhuizing af. Dat was allemaal achter zijn rug om bekonkeld zei hij. Maar na eenmaal zijn thuis op Depoorter gevonden te hebben was het bewonderenswaardig om te ervaren hoe hij zich overgaf en alles kon loslaten. Als je daar met hem over sprak zei hij steevast: "Ik moet wel". In goede en heldere momenten bleef hij nuchter en kritisch, maar ook vol waardering. Hij was een plezierige man om te verzorgen. Hij was attent, lief meegaand en erg dankbaar. Hij was charmant naar de hulpverleners. In goede dagen kon hij zijn gevoel goed verwoorden en meegaan met de voorgenomen behandeling. Soms was hij verward en dan was hij moeilijk benaderbaar.

Br. Cor heeft in Depoorter toch 10 goede maanden mogen beleven. Hij bleef betrokken bij het wel en wee van de congregatie die hij al die jaren zo trouw heeft gediend. Veel verpleegkundigen, de leerlingen die hij begeleid heeft, waaronder Rob Verheij, hebben veel aan zijn bekwaamheid te danken.

Br. Cor hartelijk dank voor alles wat je voor de congregatie en de medemens hebt betekend en hebt gedaan.

Dank voor de goedheid die jij uitstraalde.

Vol verwondering zijn wij om het beeld dat jij ons nalaat.

Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen